

bragt. Det høje Ministerium har jo ogsaa indbragt Forslag her i Tinget om Alderdomsforsørgelse, billig Alderdomsforsørgelse, tror jeg, det hed, og det var ogsaa billig, for saa vidt som Staten skulde betale Halvdelen af Præmien, men de, der fik Udbyttet deraf, vare ikke saadan særlig de ubemidlede, de, som ikke selv kunde betale noget dertil; det skulde være dem, „hvis Forhold vare saaledes, at en Livrente paa 300 Kr. aarlig maatte siges at være for dem af en væsentlig Betydning.“ Det var meget ubestemt; thi de allerfleste Mennesker her i Landet ere jo saaledes stillede, at en Livrente paa 300 Kr. er af en væsentlig Betydning. Det er i alt Fald saaledes, at de allerfleste paa Landet ere saaledes stillede, og temmelig sikkert ogsaa de allerfleste i Byerne, naar man gaar udenfor de formuendes Kreds. Det var et Forslag, som tog mange med, strakte sig vidt omkring, og paa den anden Side tilbød det 2 Mill. Kr. til et Grundfond, til et Fond, der skulde betale den halve Præmie og intet der ud over. Naar der imidlertid mødte Interesjenter i Mængde, som der temmelig sikkert vilde møde, da der kunde komme mange flere med end de egentlig ubemidlede, vilde det ikke være længe, inden Grundfonden var opbrugt, hvis Forslaget var blevet ført igennem. Man kan derfor ikke sige, at det Forslag, der forelaa i 1883 og 84—85, egentlig var et Forslag, som havde til Hensigt, eller tilsigtede egentlig at hjælpe de virkelig ubemidlede. Det kan man derimod sige om dette Forslag, at det har til Hensigt at hjælpe de virkelig ubemidlede. Det omtales jo tydeligt i § 3, at det er derpaa, Forslaget sigter, og dette Forslag gaar et Skridt videre end noget som helst af de øvrige Forslag, idet det meget rigtigt har forladt Tanken om Hjælp til Selvhjælp. Det er jo ogsaa halvvejs en Spot at sige til en Mand, der staar og ikke en Gang kan hjælpe sig selv, at han skal bringe Selvhjælp til sin Alderdom; thi saa skal han saa Hjælp dertil. Dette Princip har dette Forslag forladt. Dette Forslag har indset, at vilde vi bringe Hjælp til de ubemidlede, maa vi gøre Skridtet fuldt ud og sige til os selv, at saa skulle vi ogsaa virkelig hjælpe og ikke falde paa, at de skulde selv hjælpe sig; thi det kunne de ikke. I de senere Aar er der vistnok neppe nogen Nigsdagsmand og maaste neppe nogen Folketaler, der ikke har sagt trindt omkring paa Møderne, hvor han er traadt offentlig frem og omtalt de sociale Spørgsmaal, at Alderdomsforsørgelsen er et af de Spørgsmaal, som vi maatte tage os paa at søge en Løsning af. Der er vistnok næppe nogen, siger jeg, ikke engang i Højrepartiet,

som ikke har sagt eller i alt Fald maattet indrømme, at en Alderdomsforsørgelse er et saa vigtigt Spørgsmaal, at ingen kan være bekendt at sige, at det burde afvises, eller at det skulde afvises, men at alle maatte tage det op og forsøge en Løsning deraf. Det har derfor glædet mig, at et saadant Forslag er kommet til at ligge paa Tingets Bord; thi det er et vigtigt Spørgsmaal, og jeg er overbevist om, at naar der fra alle Sider her i Landet tales om at hjælpe Smaa- manden, er her en Vej, som virkelig vil føre til Hjælp for ham, og jeg er overbevist om, at hvis denne Tale om at hjælpe har noget paa sig, virkelig bæres frem af et varmt Hjertelag for Smaa- manden, maa ogsaa de, der føre denne Tale, betænke sig 2 Gange paa at nægte at arbejde paa en saadan Lov. Der synes nu heller ikke at være Udset til, at der skal nægtes Deltagelse i at arbejde derpaa; men de saldne Udtalelser give imidlertid ikke noget Haab om, at man er betænkt paa at søge Lovforslaget fremmet. Det, jeg har været glad ved, er, som jeg før har berørt, at Lovforslaget ikke fordrer denne Selvhjælp; men naar Lovforslaget tilbyder enhver 62- aarig Mand eller Kvinde en Understøttelse af forskellig Størrelse, eftersom de vedkommende ere bosatte paa Land eller i By, uden at opstille denne Fordring, har det med Hensyn til Tegning af Livrente derimod beholdt Fordringen, og det finder jeg ogsaa rigtigt; thi naar man først giver et ganske vist tarveligt Tilskud til de paagældende Mennesker, for at de kunne opholde Livet og føre en menneskelig Tilværelse, er det rigtigt, at man desuden opmuntrer dem til ogsaa selv at hjælpe, og det er det, man har gjort ved at tilbyde Tegning af Livrente til halv Præmie. Nu er der ganske vist fra forskellig Side gjort Indvending herimod. Den højtærede Indenrigsminister mente, at de 170,000 Kr., som Forslaget levede til saadanne Livrenter, vilde være altfor lidt. Der vilde melde sig en Mængde, som vilde tegne en saadan Livrente, og saa vilde de 170,000 Kr. slet ikke kunne forslaa. Et æret Medlem, det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgtreds (C. Ravn), som i øvrigt ellers i de allerfleste Henseender var enig med den højtærede Minister, var imidlertid uenig med ham i det Punkt med Hensyn til Tilstrømningen til disse billige Livrenter; han var overbevist om, at Tilstrømningen ikke vilde blive stor. At han var uenig med Ministeren i det Punkt, antager jeg var af den Grund, at han jo er en praktisk Mand, der sender de Folks Formuesforhold og veed, at de ere saaledes stillede, at de i Virkeligheden ikke kunne selv om de nok havde villet, tilvejebringe de